

2. Все про прибережні смуги : Збірник науково-популярних статей / За ред. Р. Бабко, Т. Чорної. – Одеса : ТЕС, 2007. – 112 с.
3. ДБН Б.2.2 – 5 : 2011 «Благоустрій населених пунктів» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://dbn.at.ua/load/normativy/dbn/dbn_b_2_2_5_2011/1-1-0-1033.
4. Правила охорони внутрішніх морських вод і територіального моря України від забруднення та засмічення [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [<http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/269-96-%D0%BF>].

О.В. ЦЮМАШКО

АНАЛІЗ ГЕОМОРФОЛОГІЧНИХ УМОВ КОСИ-ОСТРОВА ДЖАРИЛГАЧ

Загальна характеристика. Коса-острів Джарилгач (рис. 1) розташований в північно-західній частині Чорного моря, на межах акваторії Каркінітської та Джарилгацької заток. Коса-острів має видовжену форму із заходу на схід, на заході він представлений косою, а на сході острівною частиною. Загальна протяжність утворення із заходу на схід становить близько 42 км. Максимальна протяжність острівної частини близько 23 км, ширина із півночі на південь – 4,6 км. Протяжність коси становить близько 19 км, ширина від 30 м до 430 м. Площа острова становить 56,05 км².

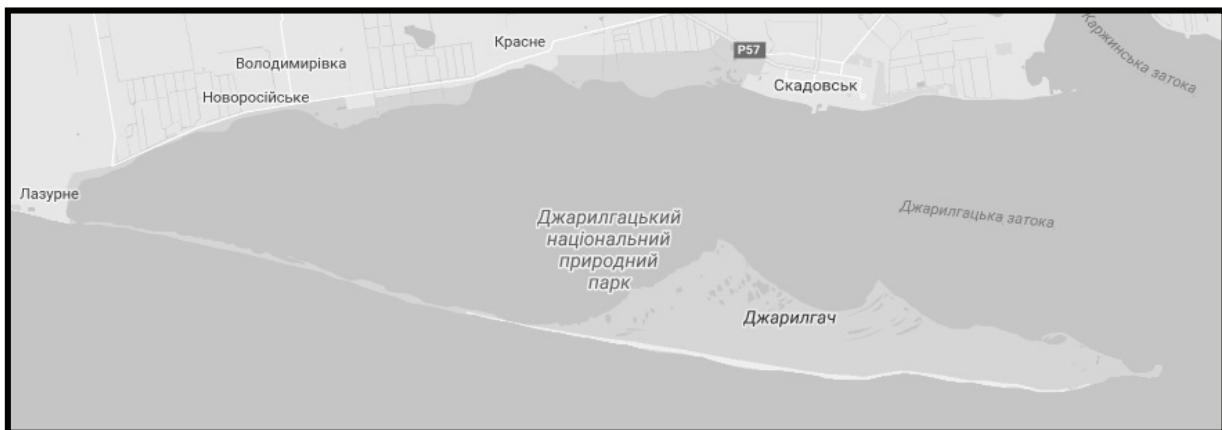

Рис. 1. Коса-острів Джарилгач

Геологічні умови. Коса-острів Джарилгач та прилеглі до нього частини дна Каркінітської затоки, в тектонічному відношенні належать до Каркінітського прогину, який розташований в межах Скіфської молодії та Східноєвропейської давньої платформ [2, 5].

Тіло коси-острова Джарилгач складена прибережно-морськими відкладами голоценового віку. Відповідно у морфогенетичному відношенні відповідне утворення є морською акумулятивною формою та належить до прибережно-морських акумулятивних рівнин. В морфоструктурному відношенні Джарилгач представлений двома складовими частинами: вузька та широка.

Особливості рельєфу. Рельєф широкої частини Джарилгачу переважно плоскорівнинний, на півдні – хвилястий, з невисокими дюнами та міждюнними зниженнями. В межах даної частини акумулятивної форми в напрямку з півдня на північ виділяють такі складові елементи [1, 4]:

а) абразійно-акумулятивна тераса, розташована на поверхні підводного схилу, представляє собою підводну частину акумулятивної форми, вона має ширину 10-200 м, в її межах безперервно проявляється дія морського прибою;

б) пляж – представляє собою полого нахилену поверхню акумулятивної форми, яка поширена від еолової зони до зрізу, в межах її поверхні постійно проявляється дія морських хвиль, ширина даної ділянки від 2 до 20 м;

в) еолова зона, представляє собою ділянку яка поширена від пляжу до лиманної зони, в її межах знаходиться акумулятивна тераса та дюнний комплекс, а також домінують еолові процеси розвитку, ширина даної ділянки від 80 до 200 м;

г) лиманна зона або внутрішня акумулятивно-лагунна поверхня, в її межах зустрічаються окремі невеликі піщані вали (довжиною 50-300 м, висотою до 1 м), витягнуті із заходу на схід, між собою вони розділені витягнутими пониженнями, затопленими чисельними солоними озерами, з'єднані між собою протоками, в сукупності вони утворюють озерно-лагунний ландшафт, ширина даної частини від 200 м до 3000 м;

д) берегова зона лиманної частини, представляє собою надзвичайно полого поверхню, в межах якої розташована система невисоких берегових валів, поширені багаторічні фітогенні утворення та дуже мілководний підводний схил, який дуже часто затоплюється та осушується, пануюча ширина даної зони від 100 до 200 м.

Вузька частина акумулятивної форми яка безпосередньо називається Джарилгачською косою, характеризується подібними складовими елементами, але морфометричні характеристики деяких істотно відрізняються [3, 6, 7]:

а) абразійно-акумулятивна платформа розташована на поверхні підводного схилу, в межах якого постійно проявляється активна хвильова діяльність, її ширина до 200 м;

б) пляж, частина акумулятивної форми в межах якої відбувається руйнування хвиль та розсіювання їх енергії, її ширина до 15 м;

в) еолова зона, поверхня поширення морських еолових процесів із домінуванням кучугур як форм рельєфу, її ширина 20 – 50 м;

г) лиманна зона, в максимальному ступеню вкрита рослинністю, зі слідами на поверхні коливальних рухів моря та прорв, її ширина до 100 м.

Висновки. Коса-острова Джарилгач представляє собою складну морську акумулятивну форму, яка сформована в голоценовий час під час трансгресії, внаслідок накопичення прибережно-морських наносів в

межах осьової частини Каркінітської затоки. В структурному відношенні Джарилгач представлений двома складовими частинами які розрізняються між собою в морфометричних параметрах.

Список літератури:

1. Вихованець Г. В. Провідні риси ландшафтної структури піщаних акумулятивних форм у береговій зоні Чорного та Азовського морів / Г.В.Вихованець // Вісник Одеського нац. університету. Географічні та геологічні науки. – 2001. – Т. 6. – Вип. 9. – С. 5 – 14.
2. Геология СССР. Том VIII. Крым. Часть 1. Геологическое описание. – М.: Недра, 1969. – 576 с.
3. Давидов О.В. Акумулятивні форми Херсонської області як природний берегозахисний бар'єр / О.В.Давидов, Я.В.Василевська // Причорноморський екологічний бюлетень. – 2008. – №1. – С.94-100.
4. Давыдов А.В. Влияние разломов в земной коре на расположение аккумулятивных форм в пределах северного и северо-западного побережья Азовского моря / А.В.Давыдов // Регіональні проблеми України: Географічний аналіз та пошук шляхів вирішення. Збірник наукових праць. – 2011. – С. 99 – 110.
5. Зенкович В.П. Берега Черного и Азовского морей. / Всеволод Павлович Зенкович. – Москва: Географгиз, 1958. – 371 с.
6. Зенкович В.П. Основы учения о развитии морских берегов / Всеволод Павлович Зенкович. – Москва: Изд-во АН СССР, 1962. – 710 с.
7. Котовский И.Н. Морфология и динамика берегов Черного моря в пределах Херсонской области УССР. / Игорь Николаевич Котовский. – Автореферат дисс. на соиск. ученой степени канд. геогр. наук. по спец. 11.00.04. Геоморфология и палеогеография. – Киев: Инст. географии АН Украины, 1991. – 19 с.

К.Д. ЦІРДАВА

РЕГІОНАЛЬНІ ФАКОТРИ ЦІНОУТВОРЕННЯ НА АВТОМОБІЛЬНЕ ПАЛЬНЕ В СВІТІ

Постановка проблеми. Кожен рік споживання пального в світі зростає неймовірними темпами. Останнє десятиліття щороку використання нафти зростає на 100 тис. тон в рік, а за 30 років (з 1985 по 2015 рр.) об'єми споживання нафти майже подвоїлись з 2,8 до 4,2 млрд. тон.

На сьогодні, ця тема є дуже важливою, бо цінова політика на пальне постійно змінюється в залежності від регіону. В деяких країнах ціни на цей продукт можуть не змінюватися довгий час, а в інших відбувається постійна зміна ціни. Тож важливо зрозуміти основні причини ціноутворення на пальне в залежності від регіону нашої планети. Ми розглянемо де саме видобувають найголовнішу сировину для виготовлення автомобільного пального – нафту. Також, з'ясуємо наскільки ресурсозабезпеченими є країни світу і в яких регіонах «чорного